

1. 3. - 22. 3. 2024.

GALERIJA DOGADANJA

LUCIJA OSTROGOVIĆ

KRAJOLIK - ČITANJE NJE

GALERIJA DOGADANJA
CENTAR KULTURE NA PEŠČENICI – KNAP, Ivanićgradska 41a, tel: 01/ 23 03 122, www.knap.hr
Galerija je otvorena: pon-pet 10-21 h, sub 10-14 h
Izdavač: CENTAR KULTURE NA PEŠČENICI – KNAP / Za izdavača: ANJA PLANINČIĆ
Koodinatorica programa: ANA - MARIJA SENFNER
Tisak: ZINAM / veljača 2024.

PROGRAM PODRŽALI:

Gradski ured za kulturu i
civilno društvo
Ministarstvo kulture i medija RH

LUCIJA OSTROGOVIĆ (Vrbnik, 1996.) u svom radu kombinira vizualnu umjetnost i antropologiju, propitujući pritom njihova moguća preklapanja i dodirne točke. U metodološkom i istraživačkom procesu uglavnom polazi od etnografskog pristupa svakodnevnici. Diplomirala je etnologiju i antropologiju te njemački jezik i književnost na Sveučilištu u Zadru kao i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Vodila je nekoliko radionica etnografskog crteža (Dizajnerska početnica, HDD; Odjel za etnologiju i antropologiju, Zadar; ETNO-FILM Festival, Rovinj) te radove izlagala u sklopu skupne izložbe „all GAME no PLAY“ (Galerija SKC, Rijeka) i vizualne aktivacije „Ajme koji vi pogled imate tu!“ (Vrbnik). Surađivala je s Umjetničkim paviljonom u Zagrebu u sklopu projekta 12.5 sekvenci za 125 godina Umjetničkog paviljona u Zagrebu (sekvenca #11 Fusnote - projekt za društvene mreže).

KONTAKT:
email: ostrogovicl@gmail.com
instagram: [@lucija_ostrogovic](https://www.instagram.com/lucija_ostrogovic)

Koliko često kritički razmišljamo o prostoru? U smislu njegova konstruiranja, omeđivanja, međudjelovanja nas i prostora, značenja koje mu pripisujemo, ali koje i on nama pripisuje...

Kako (i)ščitati prostor i kako mu pristupiti? Kako gledamo na prostor i što on za nas predstavlja? Upravo to propituje Lucija u svom radu pod nazivom „krajolik – čitanje nje“. Polazeći od pretpostavke istovremenosti, Lucija svjesno postavlja sebe u različite društvene pozicije (sustanarka, recepcionerka, iznajmljivačica, gošća) i pritom osvještava sve uloge koje pripisuje prostoru. Donosi fluidan prijelaz iz jednog prostora u drugi, prilagođavanje sebe i svojeg djelovanja prostoru te obrnuto. Kroz reference na prostor i krajolik otočnog naselja Vrbnik na otoku Krku, promišlja o različitim perspektivama gledanja na njih, kao i na vrijednosti koje im upisujemo.

Donoseći aktivaciju podražaja (vizualnih, auditivnih, taktilnih) uz naglašenu autorefleksivnu crtu i etnografski pristup, Lucija pruža slojevitú priču o odnosu ljudi i njihova neposrednog prostora – kako u fizičkom, tako i u simboličkom smislu. Uz to otvara pitanja transformacije prostora tijekom vremena uslijed promijenjenog društvenog konteksta te njezinih posljedica. Kroz „pogled odozgo“ pristupamo i otkrivamo slojeve rada. Polazeći od materijala donesenih s Vrbnika u vidu kamenih krhotina zidova i malih kupova morskog pijeska prosijanog na različitu finoću, koji se koristio kao jedan od gradivnih elemenata, nudi nam jedan od pogleda na prostor, njegov put od zemljišta i terena prema resursu. Razmišljanje o prostoru kao resursu, koji sam po sebi označava potencijal za iskorištavanje, ponajbolje se može doživjeti kroz video u kojem se objašnjava planiranje fleksibilnog skeleta unutarnjeg prostora, a koji se pak može prekrojiti prema daljnjim ljudskim potrebama. Kada zemljište postane resurs, ono postaje nešto čime možemo ovladati, opisivati njegove atribute i učiniti ga privlačnim (za nekoga). Kroz zvučnu podlogu, koja predstavlja kontekstualizaciju cijelog rada, Lucija nam objašnjava način konstrukcije prostora i njegove manifestacije kroz jezik, dok simultano možemo vidjeti prikaze karte i pomicanje ruke umjetnice u „koreografiji stvaranja znanja“ u (o) prostoru.

Koncept rada predstavlja jedno aktivno promišljanje o prostoru. U Lucijin rad nisu utkana samo životna iskustva i znanja prenesena od majke i bake, već ih ona isprepliće sa svojim, pružajući nam pogled iz konteksta današnjeg vremena. Od svih mogućnosti što prostor jest i što on može postati, donosi nam svoju perspektivu na procese apartmanizacije, kojima je danas zahvaćena većina naših obalnih prostora, kroz prakse ljudi. Time otvara bitnu temu: kako lokalno stanovništvo i lokalna zajednica vide suvremeno stanje i promjene (u fizičkom i vrijednosnom smislu), kako se nose s posljedicama koje utječu na njihov svakodnevni život u cijelosti, odnosno koje su njihove strategije i načini adaptacije.